

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 156/2025
29.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Град Прокупље, чији је пуномоћник Вук Вуковић, адвокат из ..., против тужених Јавног комуналног предузећа „Хаммеум“, Прокупље – у ликвидацији и Јавног комуналног предузећа „Градски водовод“, Прокупље, које заступа Градско правобранилаштво Града Прокупља, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1888/2024 од 28.08.2024. године, у седници одржаној 29.01.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1888/2024 од 28.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1888/2024 од 28.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П1 323/22 од 09.04.2024. године, у делу којим је одбијен тужбени захтев да се поништи као незаконито решење првотуженог број .. од 02.11.2022. године о отказу уговора о раду тужиоца број .. од 14.12.2015. године са пратећим анексима којим је престао радни однос тужиоца 25.10.2022. године, као и да се друготужено јавно предузеће обавезе да од првотуженог у смислу члана 147. Закона о раду и члана 6. Нацрта плана статусне промене издвајања уз оснивање од 25.06.2021. године преузме уговор о раду тужиоца број .. од 14.12.2015. године са свим пратећим анексима и са тужиоцем заснује радни однос почев од 25.10.2022. године и призна му сва права на раду и по основу рада од тог датума па надаље. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке првостепене пресуде, па је тужилац обавезан да туженима накнади парничне трошкове од 112.500,00 динара, а захтев тужених за досуду до траженог износа од 146.270,00 динара одбијен је као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Ревизија је дозвољена по одредби члана 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), па је Врховни суд испитао побијану пресуду у смислу члана 408. тог закона и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. ЗПП због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код првотуженог јавног предузећа на неодређено време, на радном месту референта Спорним решењем од 02.11.2022. године тужиоцу је отказан уговор о раду због покретања поступка ликвидације над послодавцем. Одлука о покретању поступка ликвидације регистрована је у АПР 18.10.2022. године, са којим датумом је по садржини решења о отказу тужиоцу престао радни однос. Престанку радног односа тужиоца је претходила статусна промена код туженог започета одлуком Скупштине Града Прокупља од 18.02.2021. године, о спровођењу статусне промене - издвајање уз оснивање над ЈКП „Хаммеум“. По тој одлуци из тог јавног предузећа издваја се Јавно предузеће за обављање делатности снабдевања водом за пиће, управљање гробљима и сахрањивање, погребне делатности, као и делатност пречишћавања и одвођења атмосферских отпадних вода. Одлуком Скупштине Града Прокупља од 13.06.2022. године дата је сагласност на поделу ЈКП „Хаммеум“ (друштво преносилац) из кога се издваја ЈКП „Градски водовод“ Прокупље (друштво стичалац). Дана 13.06.2022. године Скупштина доноси одлуку да ЈКП „Хаммеум“, након статусне промене, наставља са радом у складу са одредбама те одлуке. Планом поделе, статусне промене – издвајање уз оснивање, донетим 12.08.2022. године, конкретизоване су спроведене статусне промене - издвајање уз оснивање јавног комуналног предузећа у складу са одредбама Закона о привредним друштвима. Након тога, део запослених је преузет у радни однос код друготуженог јавног предузећа, док је одређени број запослених, међу којима је и тужилац, наставио да ради код првотуженог све до доношења поменуте Одлуке о покретању поступка ликвидације од 28.09.2022. године, којом је предвиђено да свим запосленима код туженог престаје радни однос уз право на отпремнину.

По оцени Врховног суда, правилно је у побијаним нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен тужбени захтев за поништај решења о престанку радног односа тужиоца због покретања поступка ликвидације, на основу одредбе члана 176. тачка 5. Закона о раду, према којој запосленом престаје радни однос независно од његове воље и воље послодавца у случају престанка рада послодавца у складу са законом. Имајући у виду да ликвидацијом привредног друштва послодавац престаје са радом, јер привредно друштво у ликвидацији престаје да обавља регистровану делатност, те да је у конкретном случају поступак ликвидације покренут одлуком првотуженог од 28.09.2022. године, регистрованом у АПР дана 18.10.2022. године, следи да је тужиоцу радни однос однос престао по самом закону, како је то одлучено оспореним решењем првотуженог од 02.11.2022. године. Тим решењем се само утврђује да је запосленом престао радни однос због престанка правног

субјективитета послодавца, док је процедура гашења привредног друштва и престанка његовог правног субјективитета, прописана одредбама Закона о привредним друштвима.

Неосновано тужилац у ревизији указује на погрешну примену материјалног права и тврди да је решење о престанку радног односа тужиоца незаконито јер садржи формалне недостатке и да је симуловано, а да се заправо ради о економским и организационим променама код послодавца, које нису спроведене у законом прописаној процедури. На злоупотребу отказног разлога не упућују ни наводи ревизије да је ликвидациони управник приликом саслушања рекао да су пре ликвидације делатности пијачне услуге, услуге паркирања, одржавање зелених површина и слично, пренете концесијом приватној фирми „Деметра“, пошто је тужилац приликом саслушања изјавио да је одбио понуду да се запосли у том правном лицу. По одредбама чланова 4. и 5. Закона о комуналним делатностима („Службени гласник РС“ бр. 88/11 ... 94/24) јединица локалне самоуправе је надлежна да обезбеди организационе, материјалне и друге услове за обављање комуналне делатности и да ову делатност повери јавном предузећу, привредном друштву, предузетнику или другом привредном субјекту. Судови су утврдили да су статусне промене код првотуженог и сам поступак ликвидације уследили након доношења одлука надлежних органа Града Прокупља, те да је поступак спроведен сагласно одредбама Закона о локалној самоуправи, Закона о јавним предузећима и Закона о привредним друштвима. У поступку ликвидације и оспореној одлуци о престанку радног односа, као ни током поступка у овој правној ствари није утврђено постојање околности које би указивале да је заправо реч о симулованом отказном разлогу и престанку радног односа по вољи послодавца, а услед технолошких, економских и организационих промена.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**